

Publicerad 2012-09-17 20:47 av Störda Poeters Sällskap

Mamma fråga, är du deprimerad?

Här är mörkt som fan sa jag,

Hon blev helt chockerad,

men det kanske var lika bra?

Man måste säga som det är,

hur ska man annars få förändring?

Vem skymmer min sol?

Morgon, klockan ringer för tidigt åhh

som vanligt har jag inte sovit färdigt än

men jag sätter mig upp, fast min säng är magnet,

som vill dra mig tillbaks så jag kan somna igen

Men uppfostran och disciplin gör att jag reser mig opp,

trots att tungan smakar som en gravkammare

och magen känns som en propp Långsamt börjar stressen fylla min kropp

jag vill anmäla mig sjuk, försöka få ett stopp När jag ser mig i spegeln vill jag bara lägga avså vad ska jag ta mig till för att klara min dag

Vem skymmer min sol?

Vem skymmer min sol?

Har jag fått eller ska få, ljus på mig.

Mamma fråga, är du deprimerad?

Här är mörkt som fan sa jag,

Hon blev helt chockerad,

men det kanske var lika bra?

Man måste säga som det är,

hur ska man annars få förändring?

Man får skriva några rader,

o hoppas på ny tändning.

Pappa kom att kommentera,

mamma sa du är deprimerad,

Det ska ordna sig till slut,

bara orka o stå ut.

Vem skymmer min sol?

Vem skymmer min sol?

Har jag fått eller ska få, ljus på mig.

Min skepnad döljs i mörker, som ett giftutsläpp,

Siluetten är tillräcklig, för att få dig i mitt grepp

Jag är din skugga, ditt ångest, och din smärta

Jag har förfört dig, o krossat ditt hjärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Störda Poeters Sällskap med Poeter.se id #36084 innehar upphovsrätten